

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 23Csp/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116225110
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1116225110.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: P. Y. st., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, U., zast. JUDr. Martin Landl, advokát so sídlom Rázusova 47/4825, Lučenec, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 1.246,70 eur, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 200,31 eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaná j e p o v i n á zaplatiť žalobcovi 1.046,39 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca m á proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,12 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 01. 12. 2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.246,70 eur pozostávajúcu z cestovných náhrad vo výške 1.046,39 eur a liečebných nákladov vo výške 200,31 eur a povinnosť nahradiť trovy konania.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 30. 08. 2015 v čase o 16.30 hod. poistenec žalovanej V. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX/XX, F. ako vodič motorového vozidla zn. U. V., W.: K v uzavretej obci P. na štátnej ceste II/503 v smere na Malacky zapríčinil dopravnú nehodu, keď pri odbáčaní vľavo na štátnu cestu II/501 nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu zn. Q., W.: XMXXE, ktorý viedol žalobca, v dôsledku čoho došlo k jeho nárazu do pravých predných dverí vozidla zn. U.. Žalobca pri predmetnej dopravnej nehode utrpel rozsiahle zranenia spočívajúce v zlomenine vonkajšieho a vnútorného členka pravej dolnej končatiny s vyklíbením v členkovom kĺbe, zlomenine 1. článku piateho prsta pravej ruky s posunom úlomkov, vyklíbení kľúčnej kosti a lopatky pravého ramena s posunom, tržnej rane na pravom predkolení zasahujúcej okostnicu v dĺžke 56 mm, zlomenine zubu a tržnej rane na pravom predlaktí zasahujúcej pod kožu. Vinník dopravnej nehody bol právoplatne odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 01. 08. 2016, sp. zn. 3T/14/2016. Listom zo dňa 23. 06. 2016 si žalobca voči žalovanej uplatnil náhradu účelných nákladov spojených s liečením v celkovej výške 1.975,23 eur (z toho 1.389,69 eur titulom cestovných nákladov a 585,54 eur ako liečebné náklady) a listom zo dňa 07. 10. 2016 si túto náhradu uplatnil aj voči vinníkovi dopravnej nehody. Žalovaná listom zo dňa 04. 11. 2016 žalobcovi oznámila, že dňa 31. 10. 2016 ukončila šetrenie poisťnej udalosti so záverom o poskytnutí poisťného plnenia vo výške 264 eur za cestovné náklady a vo výške 156,45 eur za náklady na liečivá,

pomôcky a uhradené poplatky. S odkazom na ust. § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z., § 7 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v spojení s § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 181/2008 Z.z. si žalobca v konaní voči žalovanej uplatňuje amortizáciu za použitie osobného motorového vozidla, ktorým absolvoval cesty na vyšetrenia, kontroly a potrebné lekárske zákroky, a ktorá doposiaľ nebola žalovanou uspokojená. Amortizáciu vzhľadom k značnému opotrebovaniu motorového vozidla v dôsledku veľkého množstva prejazdených kilometrov za účelom liečby, lekárskeho prehliadok a účelných lekárskeho zákrokov, ku ktorým by nebyť dopravnej nehody nedošlo, považuje za účelný náklad spojený s liečením. Na podporu svojho právneho názoru poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28. 06. 2012, sp. zn. 6C/80/2009. Druhú časť uplatneného nároku predstavujú liečebné náklady pôvodne voči žalovanej uplatnené vo výške 585,54 eur. Nakoľko žalobcovi nebolo zrejmé, ktorým konkrétnym nákladom spojeným s liečením zodpovedá suma poskytnutá žalovanou vo výške 156,45 eur, uplatnil si voči nej náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 200,31 eur. K argumentácii žalovanej namietajúcej uplatnenie nadštandardov uviedol, že všetky operačné zákroky vykonané v Malackách (dvakrát vyberanie skrutiek z nohy, vyberanie platničky z nohy), ako aj kontrolu stavu kĺbu na malíčku musel hradíť žalobca, nakoľko jediná nemocnica v Malackách, kde žalobca býva, je nemocnicou súkromnou. Operácia malíčka v Žiline predstavovala nevyhnutný zákrok v špecializovanom zdravotníckom zariadení, nakoľko lekár v Malackách označil stav malíčka za definitívny, čomu sa žalobca bránil a stav konzultoval so špecialistom na chirurgiu ruky v Žiline, ktorý mu operačným zákrokom vykonaným dňa 07. 04. 2016 zlepšil zdravotný stav. V súvislosti s účelnosťou týchto nákladov poukázal aj na uhradenie ceny pohonných hmôt vynaložených na cestu do zdravotníckeho zariadenia v Žiline žalovanou.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 17. 09. 2018 žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vyslovila názor, že vo vzťahu k uplatnenej amortizácii nie je možné aplikovať ust. § 7 osobitného zákona č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 181/2008 Z.z., a pokiaľ mal žalobca záujem správne vypočítať cestovné náhrady, mal postupovať v zmysle vyhl. č. 492/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti SR o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Uviedla, že aj pokiaľ by mal žalobca nárok na preplatenie cestovných náhrad, čo podľa nej nemá, tak tento by predstavoval len sumu 257,90 eur, pri výpočte ktorej použil počet zistených najazdených kilometrov pri technickej kontrole ku dňu 08. 04. 2013 („TK1“), a to v rozsahu 111.066 kilometrov, a počet najazdených kilometrov pri technickej kontrole ku dňu 22. 05. 2015 („TK2“) v rozsahu 151.218 kilometrov, pričom počet dní medzi týmito dvoma kontrolami činil 774 dní a 40.152 kilometrov. Rozdielom počtu kilometrov k počtu dní zistila, že priemerne za obdobie medzi technickými kontrolami bolo na motorovom vozidle najazdených 52 kilometrov za deň. Na základe týchto výpočtov určila, koľko kilometrov mohlo motorové vozidlo najazdiť ku dňu dopravnej nehody- počet dní od TK2 po dátum nehody = 100 dní. Následne k počtu kilometrov zistených pri TK2 (151.218 km) pripočítala počet kilometrov, ktoré motorové vozidlo najazdilo ku dňu dopravnej nehody (100 dní x 52 km= 5.200 km), pričom zistila, že počet najazdených kilometrov ku dňu nehody bol 156.418 km a na základe daných údajov určila výšku technickej hodnoty cestného vozidla 1 („TH1“) ku dňu dopravnej nehody, t. j. k 30. 08. 2015. Pri výpočte vychádzala z počtu najazdených kilometrov- 156.418 km. Technickú hodnotu cestného vozidla 2 („TH2“) vypočítala tak, že k zdokumentovaným najazdeným kilometrom motorového vozidla pripočítala kilometre, ktoré najazdilo náhradné motorové vozidlo (5.718 km) a od TH1 (4.580,31 km) odpočítala TH2 (4.279,59 km) a dospela k sume 200,72 eur predstavujúcej hodnotu, o ktorú by sa dané motorové vozidlo znehodnotilo. K tejto sume pripočítala pevné prevádzkové náklady vo výške 57,18 eur (priemerné náklady na prevádzku a údržbu vozidla na 15.000 km na motorovom oleji, olejovom filtri, vzduchovom filtri, brzdovej kvapaline, chladiacej kvapaline, palivovom filtri a prác spojených s ich výmenou + vizuálnou kontrolou vozidla), ktoré museli byť vynaložené na motorové vozidlo. Pri výpočte prevádzkových nákladov vychádzala z dodatku č. 1 Metodického usmernenia členov SKP č. 17/2002 Metodika náhrady škody pri prenájme náhradného vozidla (vypočítaných z hodnoty 0,01 eur x 5.718 km). Pokiaľ sa týka liečebných nákladov žalovaná bola toho názoru, že v rámci likvidácie poistnej udalosti uhradila žalobcovi všetky účelne vynaložené náklady spojené s jeho liečením. Priznané položky nákladov spojených s liečením špecifikovala vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04. 10. 2018.

4. Žalobca na výzvu súdu v podaniach doručených dňa 03. 04. 2018 a dňa 17. 06. 2020 špecifikoval jednotlivé náklady spojené s liečením uplatnené v sume 200,31 eur a doplnil, že cesty boli vykonané osobným motorovým vozidlom v jeho vlastníctve zn. P. XXX, X.: X

5. V reakcii na vzájomnú vôľu strán sporu o čiastočné mimosúdne urovanie, žalobca podaniami doručenými súdu dňa 20. 10. 2020 a dňa 10. 11. 2020 zoberal žalobu späť v časti nákladov spojených s liečením v sume 200,31 eur s tým, že dôvodom pre späťvzatie sumy 126,29 eur (48,77 eur + 77,52 eur) bolo dodatočné plnenie žalovanej. Aj naďalej zotrval na uplatnenej náhrade cestovných nákladov vo výške 1.046, 39 eur zodpovedajúcej amortizácii jeho motorového vozidla.

6. Vo veci sa súd oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, od čítania ktorých, resp. oznámenia ich obsahu na pojednávaní v súlade s § 204 CSP upustil, pristúpil aj k výsluchu žalobcu na pojednávaní, a z takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

7. Prostredníctvom predtlačenej formulára doručeného žalovanej 23. 06. 2016 žalobca oznámil žalovanej škodovú udalosť, ku ktorej došlo dňa 30. 08. 2015 a súčasne si voči nej uplatnil náhradu preukázaných cestovných náhrad v sume 1.386,69 eur a liečebných nákladov v sume 585,54 eur, vynaložených do 16. 06. 2016.

8. Podľa osvedčenia o evidencii motorového vozidla, žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. P., X.: X rok výroby: XXXX, s priemernou spotrebou 4,5 l/100 km².

9. Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 01. 08. 2016, č. k. 3T/4/2016-183 bola schválená dohoda o vine a treste, na základe ktorej bol V. M., nar. XX. XX. XXXX v U., trvale bytom X. XXX/XX, F., uznaný za vinného, že dňa 30. 08. 2015 v čase o 16.30 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. U. V., W.: ZM-XXXBM, v uzavretej obci P. po štátnej ceste II/503 v smere na Malacky, pri dome č. 26 odbočoval vľavo na štátnu cestu II/501, pričom nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklu zn. Q., W.: J., U. CZ, ktorý viedol poškodený P. Y., st., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., X. XXXX/XX, po štátnej ceste II/XXX v smere P., vošiel do jazdnej dráhy motocyklistovi, čím porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. v platnom znení, v dôsledku jeho konania poškodený P. Y. st. s motocyklom narazil do pravých predných dverí vozidla zn. U., spadol s motocyklom, utrpel zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka pravej dolnej končatiny s vyklbením v členkovom kĺbe, zlomeninu 1. článku V. prsta pravej ruky s posunom úlomkov, vyklbenie v spojení kľúčnej kosti a lopatky pravého ramena s posunom a tržnú ranu na pravom predkolení zasahujúcu po okostnicu v dĺžke 56 mm a tržnú ranu na pravom predlaktí zasahujúcu pod kožu, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní najmenej 14 týždňov a spolujazdec na motocykli poškodený P. Y. ml., nar. 03. 07. 1991, trvalo bytom Malacky, Veľkomoravská 2411/15, utrpel pomliaždenie pravej slabínovej krajiny s hematómom pod kožu, pomliaždenie pravého kolenného kĺbu, poškodenie vnútorného menisku pravého kolena, tržná rana na pravej strane kolenného kĺbu, mnohopočetné odreniny a tržné ranky, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní do 42 dní, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona.

10. Listom zo dňa 07. 10. 2016 si žalobca prostredníctvom právneho zástupcu s poukazom na ust. § 427 Občianskeho zákonníka uplatnil žalovaný nárok aj voči V. M., ako osobe, ktorá zapríčinila škodu na zdraví žalobcu.

11. Výšku žalovaného nároku žalobca preukazoval fotokópiami lekárskej dokumentácie a pokladničných dokladov založených na č. I. 9-38 súdneho spisu.

12. Žalovaná listom zo dňa 04. 11. 2016 žalobcovi oznámila, že dňa 31. 10. 2016 ukončila šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého žalobcovi poskytuje poistné plnenie v celkovej výške 420,25 eur, z ktorej suma 264 eur predstavuje náhradu cestovných nákladov za 5.718 km vypočítaných podľa potreby 4,5 l/100 km a ceny pohonných hmôt 1,26 eur/1 l, a suma 156,54 eur náhradu za liečivá, pomôcky a poplatky.

13. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že všetky ním vynaložené náklady na liečbu smerovali k navráteniu jeho zdravotného stavu ako pred dopravnou nehodou. Za týmto účelom podstúpil viaceré lekárske vyšetrenia, operácie, kontroly, liečenie a zakúpil si viaceré lieky, vitamínové doplnky a zdravotnícke pomôcky. V ďalšom sa konkrétne vyjadroval k jednotlivým položkám uplatnených nákladov spojených s liečením.

14. Listom zo dňa 08. 10. 2020 žalovaná oznámila žalobcovi, že v rámci dolikvidácie časti pôvodne nepriznaných nákladov spojených s liečením mu poskytuje poistné plnenie vo výške 48,77 eur a listom zo dňa 27. 10. 2020 mu oznámila poskytnutie ďalšieho poistného plnenia vo výške 77,52 eur.

15. Právny zástupca žalobcu vo svojich prednesoch na pojednávaní poukazoval na rozhodnutie NS ČR zo dňa 14. 01. 2015, sp. zn. 31Cdo/1778/2014 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS ČR pod č. R 44/2015, ktoré sa priklonilo k extenzívnemu výkladu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením, ako aj rozhodnutie NS ČR zo dňa 26. 09. 2018, sp. zn. 25Cdo/3157/2018, ktoré titulom náhrady nákladov spojených s liečením priznáva nielen náklady na zlepšenie zdravotného stavu poškodeného po škodovej udalosti, ale aj na udržanie viac či menej stabilizovaného zdravotného stavu v situácii, kedy sa zlepšenie nepredpokladá. Pri použití vlastného motorového vozidla na cesty vykonané za účelom zlepšenia, obnovenia a stabilizácie zdravotného stavu došlo k jeho opotrebeniu a zníženiu jeho hodnoty, ktoré však nie je možné pokryť len rozdielom medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred vykonanými cestami a po vykonaných cestách, ako tvrdí žalovaná. Vykonanými cestami sa opotrebovávajú jednotlivé súčiastky vo vozidle, pneumatiky a prevádzkové kvapaliny vozidla, ktoré je potrebné po určitých najazdených kilometroch vymeniť. Nakoľko Občiansky zákonník náhradu za cesty na lekárske ošetrovanie vykonané v dôsledku škody spôsobenej na zdraví neupravuje, odvolával sa na analogickú aplikáciu zák. č. 283/2002 Z.z., ktorý sa svojou povahou najviac približuje prejednávanej situácii.

16. Žalovaná v priebehu konania zotrvala na argumentácii o nemožnosti použitia zák. č. 283/2002 Z.z. vzťahujúceho sa výlučne na náhrady pri pracovných cestách.

17. Podľa § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 146 ods. 1, 2 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. S poukazom na dispozičné úkony žalobcu, ktorými v priebehu konania zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 200,31 eur, súd za súčasného súhlasu žalovanej a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie v presne vymedzenej časti žalovaného nároku zastavil (enunciát I. výroku).

20. V ďalšom sa súd zaoberal predmetom konania po pripustení čiastočného späťvzatia, ktorým ostal nárok žalobcu na náhradu uplatnenej amortizácie jeho osobného motorového vozidla v súvislosti s cestami do zdravotníckych zariadení v rámci liečenia následkov poškodenia zdravia pri dopravnej nehode dňa 30. 08. 2015.

21. Podľa § 427 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škody vyvolané osobitnou povahou tejto prevádzky.

22. Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzkovateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že škode nemohlo byť zabránené ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

23. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

24. Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

25. Podľa § 449 ods. 1, 3 OZ pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

26. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom najbližšie.

27. Podľa § 3 ods. 1 veta prvá zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z.z.“) povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom.

28. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

29. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho hradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škodu na zdraví a nákladov pri usmrtení.

30. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

32. Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

33. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20020301>> a je povinný tento nárok preukázať.

34. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení účinnom v čase vykonania ciest (ďalej len „zák. č. 283/2002 Z.z.“) tento zákon upravuje poskytovanie náhrad, výdavkov a iných plnení (ďalej len „náhrada“) pri pracovných cestách, pri dočasnom pridelení na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi (ďalej len „dočasné pridelenie“), pri vyslaní do členského štátu Európskej únie (ďalej len „vyslanie do štátu Európskej únie“), pri vzniku pracovného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu (ďalej len „vznik pracovného pomeru“), pri výkone práce v zahraničí a pri ceste v súvislosti s mimoriadnym výkonom práce mimo pracovných zmien do miesta pravidelného pracoviska a späť

a) zamestnancom v pracovnom pomere alebo v štátnozamestnaneckom pomere, ak osobitný predpis neustanovuje inak,

b) členom družstiev, ak podľa stanov podmienkou členstva je pracovný vzťah,

c) fyzickým osobám činným na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, ak je to v dohode o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru dohodnuté osobám, o ktorých to ustanovuje tento zákon.

35. Podľa § 2 zák. č. 283/2002 Z.z. tento zákon upravuje aj poskytovanie náhrad osobám,
a) o ktorých to ustanovuje osobitný predpis,
b) ktoré sú vymenované alebo zvolené do orgánov právnickej osoby a nie sú k právnickej osobe v pracovnoprávnom vzťahu, ak im nie sú poskytované náhrady podľa písmena a),
ktoré plnia pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu úlohy a nie sú k právnickej osobe alebo fyzickej osobe v pracovnoprávnom vzťahu ani v inom právnom vzťahu, ak je to dohodnuté.

36. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len „základná náhrada“) a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

37. Podľa § 7 ods. 2 veta prvá zák. č. 283/2002 Z.z. sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia.

38. Podľa § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z. (ďalej len „opatrenie č. 632/2008 Z.z.“) suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eura.

39. Podľa § 264 ods. 1 CSP ak možno hodnotu nárokov alebo hodnotu, ktorá má byť základom pre výpočet súdneho poplatku, zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojho odhadu.

40. Pri škode na zdraví má poškodený okrem iného aj nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením. Vzhľadom na širokú rôznorodosť týchto nákladov, zákon ich bližšie nekonkretizuje, čím vytvára pomerne široký priestor pre zohľadnenie jednotlivých špecifik. Súdna prax pristúpila k extenzívnemu výkladu tohto pojmu za zachovania atribútu účelnosti týchto nákladov slúžiacich k zlepšeniu, obnoveniu alebo aspoň stabilizácii zdravotného stavu poškodeného, a nehradených z prostriedkov zdravotného poistenia. Pri posudzovaní účelnosti ako všeobecne chápanej vlastnosti procesu spočívajúcej v sledovaní cieľa súd prihlíada na to, či vynaložené výdavky mali priaznivý vplyv na prinavrátenie zdravia alebo objektívne mohli aspoň podporne pôsobiť na jeho zlepšenie, príp. na priebeh liečebného procesu. Okrem preukázania účelnosti je poškodený povinný preukázať aj samotnú existenciu nákladov v požadovanej výške. Náklady liečenia sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil. V rámci nákladov spojených s liečením sa poškodenému priznáva aj právo na úhradu cestovných nákladov vynaložených poškodeným na prepravu k lekárovi za účelom vyšetrenia, kontrol a absolvovania lekárskeho zákroku a rehabilitácií.

41. V prejednávanej veci sa súd po prvotnom vyslovení právneho názoru o nemožnosti aplikácie ustanovení zákona č. 283/2002 Z.z. a zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania priklonil k jeho analogickej aplikácii a žalobu v časti, ktorá ostala predmetom konania po čiastočných späťvzatiach, vyhodnotil ako dôvodnú, a to z nižšie uvedených dôvodov.

42. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30. 08. 2015 došlo pri dopravnej nehode zapríčinennej V. M.m k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej žalobca utrpel poškodenie zdravia, ktoré si vyžiadalo dlhodobejšie liečenie, o čom svedčí aj predložená zdravotná dokumentácia žalobcu. Spornou nebola ani existencia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. U. V., W.: K ktorým bola spôsobená škoda na zdraví, u žalovanej, ktorej pasívna vecná legitimácia vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. a) v spojení s § 15 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. Žalovaná v rámci likvidácie poistnej udalosti žalobcovi okrem iného refundovala náklady na pohonné hmoty v celkovej výške 264 eur za 5.718 kilometrov najazdených osobným motorovým vozidlom žalobcu zn. P. 308 do zdravotníckych zariadení počas liečby následkov poškodenia zdravia, ktoré žalobca utrpel pri predmetnej dopravnej nehode. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu mal súd za preukázanú z predloženého osvedčenia o evidencii tohto motorového vozidla, z ktorého vyplýva vlastnícky vzťah žalobcu k motorovému vozidlu, ktorým boli cesty vykonávané. Sporným bola legitimita nároku na preplatenie nákladov žalobcu za použitie jeho osobného motorového vozidla spočívajúcich v znížení hodnoty jeho vozidla (amortizácia)

a prevádzkových nákladov, ktoré žalobca určil výpočtom určeným podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z.z. vo výške 1.046,39 eur (0,183 x 5.718 km). Žalovaná bola toho názoru, že vo veci nie je možné aplikovať ustanovenia osobitného zákona upravujúceho cestovné náhrady pri pracovných cestách a predložila návrh vlastného výpočtu vychádzajúci z vyhl. č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a interného metodického usmernenia pre členov Slovenskej kancelárie poisťovateľov, ktorým určila výšku náhrady sumou 257,90 eur, nad ktorú odmietala žalobcovi plniť.

43. Z vymedzenia pôsobnosti zák. č. 283/2002 Z.z. (§ 1 a 2) vyplýva jeho aplikácia na poskytovanie cestovných náhrad zamestnancom pri pracovných cestách a iným osobám v prípadoch ustanovených osobitným predpisom (napr. vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb). Občianskoprávna úprava zodpovednostných vzťahov za spôsobenú škodu (§ 420 a nasl. OZ) vychádza z náhrady skutočnej škody (pod ktorú sa radí nielen škoda na veciach, ale aj škoda na iných majetkových právach a ujma na zdraví) a ušlého zisku. Pod pojmom škoda ustálená judikatúra rozumie majetkovú ujmu spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného objektívne vyjadriteľnú všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. V iných rozhodnutiach sa vyskytuje definícia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a spočívajúcej v zničení, strate, zmenšení či nezhodnotení majetku poškodeného predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu (stanovisko NS ČSR sp. zn. Cpj 87/70). Za škodu sa tak považuje nielen prípad zmenšenia majetku poškodeného, ale aj prípady vynaloženia nákladov smerujúcich k odstráneniu následkov škodovej udalosti alebo aspoň zmierneniu jej následkov. Občiansky zákonník v žiadnom svojom ustanovení *expressis verbis* nepriznáva nárok na odškodnenie paušalizovanej škody (s výnimkou inštitútu zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania), a rovnako neodkazuje na možnosť aplikácie zák. č. 283/2002 Z.z. v súvislosti s výdavkami, ktoré vzniknú poškodenému, príp. tretej osobe v súvislosti s použitím osobného motorového vozidla za účelom dopravy do zdravotníckych zariadení počas prebiehajúceho liečebného procesu. Možnosť priznania paušalizovanej škody zodpovedajúcej náhrade nákladov za použitie vlastného motorového vozidla bola prvýkrát súdnou praxou vyslovená v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 1Cz/63/87 (R 12/1990). K uvedenému záveru sa následne priklonil napr. aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 13. 12. 2011, č. k. 5Co/349/2010-351 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28. 06. 2012, sp. zn. 6C/80/2009, Krajský súd v Bratislave v rozsudku zo dňa 30. 09. 2020, sp. zn. 7Co/247/2017.

44. V danom prípade sa súd stotožňuje s právnym názorom žalovanej, že priama aplikácia ustanovení zák. č. 283/2002 Z.z. pre absenciu zákonného odkazu neprichádza do úvahy, čo zohľadnil aj pri vyslovení predbežného právneho posúdenia. Orgán aplikácie práva (*in concreto* súd) však nemôže subjektom práva, ktorý sa naň obrátil so žiadosťou o poskytnutie právnej ochrany odoprieť prístup k spravodlivosti s odôvodnením, že konkrétny prípad nezodpovedá jazykovému vyjadreniu právnej normy. S prihliadnutím na teleologický výklad preferujúci zmysel (účel) právnej normy, ktorým je pri škode na zdraví refundácia všetkých nákladov účelne vynaložených na prinavrátenie alebo aspoň stabilizovanie zdravia poškodeného protiprávnym konaním škodcu, a načrtnutú zásadu *denegatio iustitiae* (odmietnutie spravodlivosti), súd pristúpil k vyplneniu zákonnej medzery formou analógie legis a ust. § 7 zák. č. 283/2002 Z.z. aplikoval analogicky pri stanovení výšky škody vzniknutej žalobcovi v dôsledku použitia jeho osobného motorového vozidla na cesty do zdravotníckych zariadení. Vykonanie jednotlivých ciest a účelnosť použitia motorového vozidla súd nepovažoval za spornú, a to jednak vzhľadom na charakter a rozsah poškodenia zdravia žalobcu, ktorý odôvodňoval použitie osobného motorového vozidla pred verejnou hromadnou dopravou či ekonomicky nákladnejšou dopravou prostredníctvom zdravotnej dopravnej služby, ako aj skutočnosť, že samotná žalovaná uznala v súvislosti s týmito cestami nárok žalobcu na náhradu pohonných hmôt. Rovnako žalovaná nespochybňovala a je všeobecne známe, že v súvislosti s použitím motorového vozidla okrem nákladov na pohonné hmoty vznikajú aj prevádzkové náklady a hodnota motorového vozidla vplyvom veku a množstva odjazdených kilometrov postupne klesá (tzv. amortizácia). Súd tak mal preukázané, že okrem nákladov na pohonné hmoty je nepochybný aj pridružený nárok žalobcu na ďalšie náklady, ktorých vznik je v priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním poisťovateľa žalovanej, za ktoré bola vyvodená trestnoprávna zodpovednosť. Zotrvanie na požiadavke preukázania presnej výšky týchto nákladov a prípadné sankcionovanie žalobcu za neunesenie dôkazného bremena by podľa názoru súdu bolo príliš reštriktívne a v konečnom dôsledku by to viedlo k odmietnutiu spravodlivosti a ziluzórnemu ústavne zakotveného práva na náhradu škody (čl. 46 ods. 3 Ústavy SR v spojení s čl. 3 ods. 1 CSP). Vychádzajúc tak z neprimeraných ťažkostí spojených s preukázaním presnej výšky nákladov spojených s prevádzkou a znehodnotením motorového vozidla

žalobcu (§ 264 CSP) a s poukazom na už uvedenú prípustnosť priznania paušalizovanej náhrady škody, súd analogicky a v zhode so žalobcom použil výpočet podľa ust. § 7 ods. 1, 2 zák. č. 283/2002 Z.z. v spojení s § 1 písm. b) opatrenia č. 632/2008 Z.z., ktorý bol zákonodarcom stanovený v situáciách použitia súkromného motorového vozidla zamestnanca pre pracovné účely, a ktorého zmyslom je pokrytie týchto „iných“ nákladov spojených s použitím a prevádzkou motorového vozidla. Cieľom predmetného ustanovenia je rovnako odškodnenie nákladov, o ktoré sa v súvislosti s najazdenými kilometrami pre iné ako súkromné účely, zmenší majetok vlastníka motorového vozidla a tiež jeho rýchlejšej amortizácie, a nie zabezpečenie odmeny za použitie vlastného vozidla. Súd tak nezohľadil žiaden racionálny dôvod, pre ktorý by si mal osvojiť iný, ako už zákonodarcom na rovnakých princípoch založený výpočet nákladov za použitie motorového vozidla, a ktorý uprednostnil pred nepresvedčivým výpočtom prezentovaným žalovanou stranou bez náležitého vysvetlenia vychádzajúcim z internej metodiky členov Slovenskej kancelárie poisťovateľov a vyhl. č. 492/2004 Z.z. o stanovení hodnoty majetku, ktorý podľa názoru súdu dostatočným spôsobom neodzrkadľuje predmetnú cestovnú náhradu.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi priznal nárok na náhradu cestovných výdavkov v uplatnenej výške 1046,39 eur zodpovedajúcej súčtinu najazdených kilometrov (5.718 km) a výške základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá platnej v rozhodnom čase (X,XXX eur), a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O nároku na náhradu trov konania (III. enunciát) súd rozhodol podľa oboch procesných zásad, t. j. v časti v ktorej bolo konanie zastavené podľa zásady zavinenia vyjadrenej v ust. § 256 ods. 1 CSP a vo zvyšnej časti, ktorá bola predmetom meritórneho rozhodovania podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca si v konaní uplatnil náklady v celkovej výške 1.246,70 eur. V časti o zaplatenie nákladov vo výške 126,29 eur došlo k späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania pre čiastočnú úhradu žalovanou po podaní žaloby a v časti o zaplatenie 74,02 eur zobral žalobca žalobcu späť bez zodpovedajúceho procesného zavinenia žalovanej. Vo zvyšnej časti, ktorá bola predmetom meritórneho rozhodovania bol žalobca plne úspešný. Zohľadniac zavinenie žalobcu na zastavení konania v časti o zaplatenie 74,02 eur a neúspech a zavinenie žalovanej v časti o zaplatenie 1.172,68 eur oproti celkovo požadovanej sume 1.246,70 eur, žalobcovi priznal pomerný nárok na náhradu trov konania vo výške 88,12 % (od percentuálneho vyjadrenia úspechu a procesnej nezodpovednosti žalobcu na zastavení konania-94,06 % odpočítal percentuálne vyjadrenie procesnej nezodpovednosti žalovanej na zastavení konania 5,94 %).

51. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie

dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.